

Protestants Sociaal Centrum

PSCC

JAARVERSLAG
2018

WOORD VAN DE VOORZITTER

het PSC in 2018

ORGANISATIE IN BEWEGING

Geïnspireerd door de stellingen gingen we in 2018 aan de slag om deze een concrete plek te geven in onze organisatie.

Door de komst van Petra Schipper, die Ina Koeman's werk overnam, kwam er een nieuw gezicht in de organisatie. Met een prachtig feest sloot Ina haar werkzaamheden af binnen het PSC en in Februari was Petra al begonnen met haar inwerkperiode. Wij kunnen dankbaar terugblikken op deze warme overdracht.

Ondertussen was het woonproject van het PSC, waarin we een 6 tal families van geregulariseerde vluchtelingen een transitwoonst aanbieden volledig opgestart en omgedoopt tot WOONTERP.

Een tijdelijke plek waar je veilig kunt verblijven tot de verblijfszaken wat uitgeklaard zijn. Dat moest het worden. In 2018 stelden we echter vast dat het gebrek aan beschikbare, geschikte woningen voor onze doelgroep zeer beperkt of zelfs onbestaande is in de Antwerpse conglomeraat. Geïnstitutionaliseerde uitsluiting en discriminatie bij het zoeken naar een geschikte woonst liggen aan de basis van het feit dat er GEEN uitstroming is uit ons project.

De verhoging van de woonnorm (isolatie, verluchting, verlichting, hoogte plafonds enz..) hebben gemaakt dat een zeer grote hoeveelheid sociale woningen niet meer kunnen aangeboden worden. Mensen die huursubsidie moeten krijgen (onze doelgroep dus) kunnen enkel panden betrekken die aan de nieuwe woonnorm voldoen. Dit zorgt voor een door de overheid georganiseerde toestand waarbij je ofwel in een perfect appartement komt dat aan alle vereisten voldoet, ofwel op de straat belandt. Dat dit de deur openzet voor malafide huisjesmelkers die zich van normen niks aantrekken, is evident.

Bij deze een bijzondere dank voor de vrijwilligers van de woonterp die, onder de vakkundige coaching door de stadspredikant, zich op alle mogelijke manieren inzetten om onze transit-verblijvers te ondersteunen en te helpen bij de vaak uitzichtloze zoektochten naar een aangepaste woonst.

Gesterkt door de informatie die wij krijgen over de structurele systemen van uitsluiting zal het PSC zich in de toekomst, meer nog als voorheen zich toeleggen op de problematiek rond betaalbaar wonen voor meest kwetsbare groepen.

PSC Open huis heeft ook weer een zeer actief jaar achter de rug, daarover lees je meer verder in dit jaarverslag. Door het wegvallen van een subsidie zag het asielcentrum migratie ACM zich genoodzaakt om de jongerenwerking af te bouwen. Net deze bijzondere activiteit die door het PSC werd opgericht bereikt een uiterst kwetsbare doelgroep. Wij zijn dan ook blij dat wij met partners erin geslaagd zijn dit project tijdelijk te continueren waarbij in deze overgangperiode gezocht kan worden naar structurele middelen.

Migratie als resultaat van economische uitsluiting aanpakken in de landen van herkomst. Dit is een element uit onze **9,5 stellingen** uit het Lutherjaar. Hierover lees je meer in het artikel De kip EN het ei.

Een organisatie in beweging, soms tegen de stroom en in de storm.
Trots dat ik hiervan voorzitter mag zijn.

Groeten en veel leesgenot,

Koen Kinsbergen
voorzitter

1 februari 2018

PETRA SCHIPPER

BEGINT IN
HAAR NIEUWE
FUNCTIE ALS
STADSPREDIKANT

En nu, **1 februari 2019**
zijn we zo maar een jaar verder.

Wij, als commissieleden, hebben van heel dichtbij toegekeken en, voor zover mogelijk, Petra ondersteund in al die zaken waar een stadspredikant voor komt te staan. Het was zoeken en proberen. Opnieuw uitvinden. De jarenlange ervaring die Ina Koeman had was er niet. Maar zachtjesaan zagen we Petra groeien en passen in haar functie. Het was mooi om te zien met welk enthousiasme ze te werk ging. Soms twee stappen vooruit en dan weer even terug. Opnieuw proberen. En dan zijn we dankbaar dat de jas van stadspredikant steeds beter begint te passen.

Dankbaar dat Petra, in onze stad haar werk kan doen en op die manier iets van de liefde van Christus mag laten zien.

Elke 2 maanden komen de commissieleden bij elkaar, samen met Petra.

Voor het eerst dit jaar zijn van elke Antwerpse kerk, leden afgevaardigd naar deze vergadering. Met elkaar bespreken we de zaken waar Petra mee bezig is. Petra zelf brengt op zo'n vergadering verslag uit van haar bezigheden. Ze vertelt waar het goed gaat, waar het niet goed gaat, waar ze even geen raad mee weet. Allerlei zaken waar ze mee te maken krijgt. De commissieleden bevragen haar en geven daar waar mogelijk is raad en steun. Waarover gaat het dan? Zomaar een greep uit een verslag van Petra; *Open Huis, bijbelbabbel, jongerenwerking, vrouwenwerking, ondersteuning vrijwilligers en stagiaires. Organiseren kerstfeest, feestmiddag voor*

vluchtelingengezinnen. De Woonterp, zoeken met vrijwilligers naar oplossing woonproblemen. Contacten met Stad, de Loodsen, Orbit, ontvangen van bezoekers. Contact met de kerken, voorgaan in diensten. Verantwoordelijke uitgever van de Band. Voorzitter PBA enz enz.

Vraagt u haar er zelf naar.

Belangstelling is altijd fijn en wordt gewaardeerd.

En wilt u ook in uw gebeden aan Petra denken?

Zij en het werk dat ze doet

heeft Gods zegen nodig.

Sonja van Santen

*voorzitter
commissie-Stadspredikant*

Petra vroeg me iets te schrijven over mijn laatste halfjaar bij het PSC.

Na bijna dertig jaar dienst is zo'n laatste halfjaar natuurlijk nog een fluitje van een cent, denk je dan. Hoeveel jaarverslagen heb ik niet volgeschreven, geredigeerd, bijeen gezocht... Ik zei dus ja tegen Petra. Maar nu valt het niet mee. Want het mag niet te lang zijn en wat valt er allemaal niet (of wel) te zeggen over dat laatste halfjaar?

Moet ik echt vertellen over de laatste vorming over presentie, die ik begin 2018 gaf, samen met Annemie van De Loodsen? Een hele groep vrijwilligers en professionelen had zich ingeschreven. En het was tof. Voor mij heel intens, omdat het mijn laatste keer was in het kader van de samenwerking tussen het PSC en De Loodsen.

Verwachten de lezers iets over de laatste

terugblik op een afscheids jaar

door ds Ina Koeman

Bijbelbabbels? Die kleine, krachtige samenkomsten waarvan ik zo genieten kon. Met mensen, die niet veel over de Bijbel weten en toch telkens in staat zijn om de essentie uit de teksten te halen. De Bijbel kreeg voor mij op die momenten weer de revolutionaire lading die ze bezit. Een schitterend verhalenboek dat bevrijding in zich draagt. Petra heeft dit overgenomen en op haar blog lees ik dezelfde intense ervaringen.

Moet ik vertellen over het laatste lunchgesprek, dat ik organiseren mocht en waar Fanny Mattheusen de gast was? "Mijn held is een hulpverlener" tekende ze op uit de mond van één van de jongeren van de jongerenwerking van het PSC (toen nog!). Ze had meteen de titel van haar boek te pakken en tijdens het lunchgesprek ging ze in op haar Love, Peace and I-scream, letterwoorden die heel wat verrassingen te bieden hebben. Ze staan voor houdingsaspecten, vaardigheden en persoonlijke aandachtspunten van de hulpverlener. Het zijn kaders die tegelijk

handvaten zijn om naar jezelf en je handelen te kijken. Zeer leerzaam en uitdagend voor hulpverleners en pastores in deze tijd. Een boeiend lunchgesprek dat smaakte naar meer.

Is het misschien de moeite waard voor de lezers van dit jaarverslag om te horen over de laatste dag over presentie, die ik mocht inrichten voor de studenten Pastoraal Werk van het bisdom Antwerpen? Hoeveel keer zal ik dat hebben gedaan? Ook deze keer was het weer intensief, zowel de zgn theoretische voormiddag als de praktische namiddag, die zoals altijd voor de studenten begon met exposure. Exposure...volgens de presentietheorie dé manier om te voelen wat het is als je je wilt inleven in het leven van mensen in deze buurt, mensen in armoede, vluchtelingen, straatbewoners... Allemaal mensen in de rafelrand van de maatschappij.

Bij exposure, wat letterlijk "onderdompeling" betekent, is de moeilijkste oefening om alles wat er in je kop zit op te schorten en te proberen je te laten onderdompelen door wat je ziet, hoort, ruikt, tast in de wereld van de mensen met wie jij wilt optrekken.

De opschorting en de onderdompeling komen elkaar tegen in je buik, waarin je eigen geschiedenis, biografie, getriggerd wordt door wat je ontdekt in de wereld van de ander. En daar in die buik speelt zich een strijd af. Een strijd die nooit overgaat... Ik heb die mijn (werk) levenlang ervaren. Als een vriendin, als een lastpak, als een vreugde ook. Als werker in de presentie is het goed om jezelf te dwingen deze

oefening wekelijks/maandelijks te doen. Een dagboek bijhouden over wat je meemaakt is dan het minste wat je kunt doen. Soms deed ik dat. Nadat de studenten, die zo'n oefening "verplicht" meemaken, terugkomen ga ik samen met hen de ervaringen analyseren. Ik hoopte altijd dat deze korte exposure met de bijbehorende nabespreking kon helpen om als pastor (in dit geval) deze oefening te blijven doen.

... JE TE LATEN ONDERDOMPELEN
DOOR WAT JE ZIET, HOORT, RUIKT,
TAST IN DE WERELD VAN DE MENSEN
MET WIE JIJ WILT OPTREKKEN.

Is het misschien belangrijk om de huisbezoeken, die ik deed bij mijn "vaste klanten", op het laatst waren het er nog vijf, te vermelden. Sommigen bezocht ik maandelijks en langer dan 25 jaar. Anderen wekelijks de laatste 4 à 5 jaar. En eentje van tijd tot tijd over de hele periode dat ik voor het PSC werkte. Met hen sprak ik over mijn nakende afscheid. Ik zei hen ook dat ik aan Petra kon vragen om die bezoeken voort te zetten. Uiteindelijk ging maar één persoon daarop in. De anderen gingen samen met mij "genieten van hun rust".

Het afscheid was goed. Goed genoeg om te weten dat we veel voor mekaar hadden betekend.

Is het interessant om te schrijven over de laatste aanvragen die ik deed bij zgn "kerkelijke

fondsen". Dat had ook altijd tot mijn werk behoord. Het was zeker niet het gemakkelijkste deel. Noch het leukste. Maar wel noodzakelijk om "out of the box" te kunnen blijven denken.

Reguliere subsidies laten veel "leuke dingen voor de mensen" niet toe, terwijl verschillende fondsen daar soms wel geld voor over hebben. De laatste aanvragen waren voor ons project "De Woonterp" (2) en voor een mogelijkheid om een werker van de jongerenwerking voor vier maanden in dienst te nemen bij het PSC zelf (1). Dit om te voorkomen dat er een onderbreking zou komen in de jongerenwerking ivm aflopende subsidies. Wat een blijdschap dat alle drie de aanvragen een positief antwoord kregen.

Er zijn nog wel honderd grotere en kleinere dingen te vertellen. De intensieve sessies met Petra rond haar inwerking. Het zoeken naar structurering van De Woonterp. De ontmoetingen met groepen en individuen, die het PSC bezochten... Het toffe PSC-weekend in Ucimont. Een enorme energie was er te vinden en nieuwe plannen werden geboren. U zult daarover vast meer gelezen hebben in dit jaarverslag.

En dan waren er natuurlijk de vieringen. De (bijna) wekelijkse in kerken in het Antwerpse,

in Vlaanderen, in Zuid-Nederland, die mij bijna altijd met een diepe dankbaarheid vervulden. Maar vooral die twee heel bijzondere: de bevestigingsdienst van Petra op 4 maart en mijn eigen afscheidsdienst op 24 juni.

terugblik op een afscheidjaar

De bevestigingsdienst maakte me blij: Petra was er klaar voor! Ik kon het werk rustig in haar handen verder laten groeien. Wat een geruststelling. Over mijn afscheidsviering heb ik niets dan vreugde gevoeld. Zoveel mensen, zoveel zingen, lieve woorden, zoveel aanwezigheid van God! Zijn liefde en genade waren voor mij voelbaar. Wat heerlijk dat het zo mocht en kon! Dat ik op het einde ook nog de "InaKoemanPresentieprijs" mocht ontvangen was een ongelooflijke erkenning voor al het werk in al die jaren. Er rest niets dan dankbaarheid!

ds Ina Koeman
ex-stadspredikant

DE BEVESTIGINGSDIENST MAAKTE ME BLIJ:
PETRA WAS ER KLAAR VOOR! IK KON HET WERK
RUSTIG IN HAAR HANDEN VERDER LATEN
GROEIEN. WAT EEN GERUSTSTELLING.

terugblik op het eerste jaar

door ds **Petra Schipper**
stadspredikant Antwerpen

stadspredikant

*Wat een jaar! Wat een job!
Wat een roeping.*

Stadspredikant zijn, dat is "something else". Enig in zijn soort. Helaas. Nu nog
Er mogen er meer komen in dit land.

De enige die het stadspredikantschap in Vlaanderen ten volle heeft waargemaakt tot nu toe is Ina. Volg Ina maar 's op. Ina is een begrip in de stad. Net als Tetty. Trekkers, presentiewerkers, boegbeelden. Ina's afscheidsdienst op 24 juni, met een bomvolle kerk en bomvolle gemoederen aan weemoed en waardering, loog er niet om. Ze wordt gemist, Ina.

Maar tijden veranderen en het PSC verandert ook. Er is veel gebeurd in die 40 jaar. Veel geëvolueerd, meegeëvolueerd ook. Wat is het PSC vandaag, anno 2018? En hoe vorm je daarvan een gezicht?

Met een opvolger moet ook het stadspredikantschap zich opnieuw uitvinden. Wat blijft is de presentie als het kloppend hart. De stellingen. Het profetisch protest. Het samenwerken en het anders durven zijn, luis in de pels. Wat ondertussen verandert is de organisatie, de mogelijkheden, de accenten, de communicatievormen, de rol van de kerken, de aard van vrijwilligerswerk, het project De Woonterp. En natuurlijk: Petra is niet Ina.

2018 was een jaar van mij erin smijten. In de contacten, de samenwerkingsverbanden, de partnerschappen, de realiteiten van armoede en migratie, de complexe materies, de politiek van deze stad, de sociale kaart, het zoeken naar de invulling van presentie in ACM, Open Huis en andere plekken. Presentie op alle mogelijke manieren. Wonen tussen de armoede. De stad in al zijn superdiversiteit meemaken.

Wat hielp was dat het een jaar was van gemeenteraadsverkiezingen. Met een groot aanbod van panelgesprekken en debatten, waarbij je de politiek van de stad leert kennen. En ook dat deze stad bruist. Met een enorm aanbod aan socio-cultureel, levensbeschouwelijk en informeel gebeuren. Verder waren Ina, Tetty, het PSC-bestuur, de Commissie Stadspredikant en anderen stand-by voor allerlei vragen.

Wat goed voelt, is presentie en protest. Vertrouwd, op het lijf geschreven. Elke dag opnieuw te oefenen en te verfijnen. Veel luisteren, veel ervaren, veel afstemmen, proberen, zijn. Veel huilen en veel lachen ook.

Wat uitdagend was, waren vooral twee grote nieuwe projecten: de Woonterp en de nieuwe website. De Woonterp omdat werken met vluchtelingen en vrijwilligers rond huisvesting voor mij compleet onverwachts, onbekend en een taaie boterham is door verschillende oorzaken waar je geen vat op hebt, oorzaken die het zo schrijnend maken. De website omdat het zo'n moeilijke denkoefening is wat het PSC nu op dit moment juist is en hoe je dat visueel en toegankelijk maakt op een website. Beide projecten zijn work-in-progress. Waar je het hardst tegenaan loopt is waar je het meest van leert.

Wat het meest dankbaar stemt en gelukkig maakt is de mensen, samen bezig zijn met menswaardigheid, vertrouwen zien groeien in elkaar, genieten van veelkleurigheid en verschil, verwonderd zijn over warmte, veerkracht, inzet en steun.

...
Wat een jaar!

Leden van bestuur, Commissie Stadspredikant, de coördinatoren van ACM en PSC Open Huis, de afscheidnende en de nieuwe stadspredikant en respectievelijke echtgenoten samen op bezinningsweekend in Ucimont – dat is een mooie mix van hard werken en intens genieten. Dit weekend bouwde verder op het weekend van begin 2017: toen werd de eigenheid van het PSC geherformuleerd, wat aanleiding gaf tot het uittekenen van de 9,5 stellingen, een hernieuwde keuze voor de proteststem. Ook dit jaar was er aandacht voor identiteit en visie, maar ook voor concretisering naar praktische afspraken.

PSC-WEEKEND 2018

IDENTITEIT

Presentie is de methodiek die in protestantse kringen ontwikkeld is om deze doelstellingen te realiseren. Deze methodiek maakt tijd en ruimte voor wie het nodig heeft en brengt mensen zo tot hun recht. We kiezen resoluut voor deze methodiek en dragen die ook uit. We komen er voor op en bieden het aan. We willen van daaruit ook protesteren tegen de efficiëntie-gedachte. We geloven dat presentie belangrijk is voor elke hulpverlening, voor elke hulpverlener en komen ervoor op dat daar ook tijd en ruimte voor is. Vanuit onze autonomie dragen we dat uit, ook naar het CAW. Liefst wordt deze visie gezamenlijk gedragen. We kunnen niet alles zelf en alleen. We hebben grotere netwerken nodig om toch verder geraken: vandaar de 9,5de stelling.

* **Protestantse identiteit is gelaagd:**

- **De Commissie Stadspredikant is er om de geloofsbasis levend en scherp te houden.**
- **De stadspredikant werkt presentie uit.**
- **Het PSC heeft geloofsachtergrond maar is open.**
Theologische taal naar achterban – open taal naar doelgroepen.

* **Plaats van de stadspredikant binnen PSC**

We maken onderscheid tussen verschillende niveaus binnen het PSC: het bestuur en de werkingen waarvoor het PSC verantwoordelijk is (Open Huis – Woonterp) en die waarmee ze nauw samenwerkt (ACM/CAW):

- **Binnen het bestuur neemt de stadspredikant de verantwoordelijkheid op om bovenstaande visie in te brengen, te bewaken en te belichamen vanuit de protestantse inspiratie (plaats en ruimte voor bezinning).**
- **In de vermelde werkingen is de stadspredikant aanwezig, vangt zij signalen op, neemt ze getuigenissen mee naar de kerken, pikt zingevingsvragen op en geeft die een plaats.**

"Le nouveau PSC est arrivé!"

* Relatie PSC/CAW

Vanuit haar Urban Mission is PSC steeds op zoek gegaan naar die mensen/groepen die niet tot hun recht kwamen en waarvoor geen of alvast te weinig aandacht was. Zo is het dankzij PSC dat vluchtelingen / mensen zonder wettig verblijf aandacht en ondersteuning gekregen hebben in Antwerpen. PSC-Vluchtelingenwerk is na de laatste fusie opgegaan in ACM en wordt aangestuurd door het CAW. De verantwoordelijkheid van het PSC is hier ten einde.

PSC en CAW staan los van elkaar, staan vrij tegenover mekaar, maar vanuit een geprivilegeerd partnerschap. Dit wil ook zeggen dat PSC vanuit haar hernieuwde 'protest-houding' kan, mag, zelfs moet reageren als ze meent dat het CAW belangrijke aspecten verwaarloost. We benoemden er alvast 2:

- **Uitdragen van presentie (zie hierboven)**
- **Het nadenken over de toekomst van de jongerenwerking. Het PSC ziet de jongerenwerking als uniek en onvervangbaar en wil/zal hiervoor opkomen bij directie en bestuur van het CAW.**

AFSPRAKEN

- **Communicatie – afspraken over huisstijl en nieuwe website**
- **Vrijwilligers – deels verantwoordelijkheid stadspredikant, deels PSC, deels ACM. Hierover wordt meer duidelijkheid gezocht.**
- **Fondsen en giften – een helderder zicht hierop is belangrijk**
- **Projectwerk – de Woonterp**
- **Wijze van vergaderen – minder zwaarbeladen, meer aandacht voor inhoudelijk werk**
- **Concretisering stelling 9: ontwikkelingssamenwerking: het PSC wil de komende jaren werken aan het verbeteren van de omstandigheden in landen van oorsprong**
- **Koen vertelt over zijn kippenfarmproject in Burkina Faso.**
- **Organigram – wordt nog verder aan gewerkt.**

TOT SLOT

Wat heeft dit weekend ons gebracht?

Er is meer duidelijkheid gekomen in identiteit en verbanden, we zijn weer meer een geheel.

We gaan vanuit de stellingen en de gezamenlijke visie concreter aan de slag.

HET PROTESTANTS SOCIAAL MANIFEST

2017 ligt nog niet lang achter ons.

Het was het jaar van 500 jaar hervorming van de kerk en een jaar van hervorming in het PSC. Zoals Maarten Luther destijds 95 stellingen formuleerde van protest en hoop, maakten wij daar een symbolische tiende aantal stellingen van voor nu.

Die stellingen waren daadwerkelijk onze leidraad in 2018
en ze zijn en blijven dat voor de toekomst.

1. mensen gezicht en stem geven in protest

Het PSC zal nu niet en nooit accepteren dat mensen in kwetsbare situaties genegeerd worden en door velen als overlast beschouwd worden. Het PSC zal mensen in de rafelrand van de samenleving een gezicht en stem geven en samen met hen protesteren tegen onrecht en ongelijkheid.

Praktijk:

*PSC Open Huis, en met name Werkgroep Verzet-Je
protest tegen armoede samen met STA-AN, De Loodsen, Welzijnszorg,
protest tegen onrecht aan vluchtelingen samen met Orbit vzw, Gastvrij Netwerk*

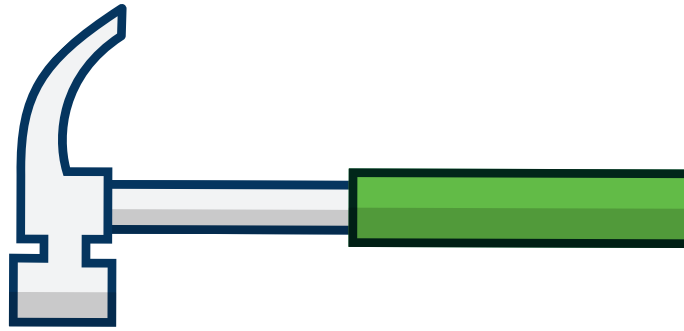
2. dialoog onderhouden

Het PSC zal zich inzetten voor een standvastige dialoog tussen mensen van verschillende origine, levensbeschouwing en geschiedenis ten behoeve van onze stad, waarin de superdiversiteit een feit is. Samenleven met 170 nationaliteiten vraagt om een onopgeefbare openheid, waaraan het PSC bijdraagt vanuit haar eigen overtuiging.

Praktijk:

*het werk van de stadspredikant
deelname aan allerlei vormen van dialoog en samenwerking waaronder
Orbit Antwerpen, Welzijnszorg Stuurgroep Gekleurde Armoede, ...*

Stellingen van protest en hoop

Hoe is het daarmee in 2018?

3. met eenzame mensen uit hun sociaal isolement helpen geraken

Het PSC verzet zich tegen toenemende individualisering en ik-gerichtheid, waardoor mensen zonder netwerk de weg kwijtraken in onze samenleving. Het PSC wil de komende jaren blijvende aandacht besteden aan vereenzaamde mensen en via concrete acties met hen samenwerken om uit hun sociaal isolement te geraken.

Praktijk:

PSC Open Huis

met name Project Telefoonbezoekje

4. met mensen in armoede regie in hun leven versterken

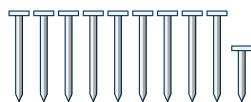
Het PSC gelooft niet in jobs als enige truc om armoede te bestrijden, maar biedt een plek voor mensen in armoede om zichzelf te zijn, onthaalt mensen in armoede en laat hen activiteiten ontplooiën die hun talenten boven halen. We bieden hen tijd en opportuniteit om gaandeweg de regie van hun leven weer in eigen handen te nemen.

Praktijk:

PSC Open Huis

en met name Werkgroep Verzet-Je

9,5 Stellingen van protest en hoop

5. geduldige presentie

Het PSC gelooft niet in het doordrukken van efficiëntie en effectiviteitsmantra's in de sociale sector, maar benadrukt het belang van geduldige presentie van sociaal werkers in het leven van mensen die om één of andere reden in de marge van de samenleving terecht zijn gekomen. Het PSC leidt hulpverleners op om de methodiek van presentie te kunnen toepassen en zal protesteren als "present zijn" beschouwd wordt als inefficiënt.

Praktijk:

*de bezieling in ACM, onthaal, vrouwenwerking en jongerenwerking, PSC Open Huis
het werk van de stadspredikant, cursus presentie met De Loodsen
deelname in 't Vlot, waaronder driedaagse Averbode*

6. vrijwilligers een sleutelrol

Het PSC gelooft niet in vermaatschappelijking van zorg als eenvoudige oplossing om kosten te besparen en tegelijkertijd kwaliteitsvolle ondersteuning te bieden. We investeren in onze vrijwilligers om hen een sleutelrol te laten spelen in het leven van mensen in kwetsbare situaties als ondersteuning van professionele hulpverlening.

Praktijk:

*vrijwilligers in ACM en PSC Open Huis
vrijwilligers in de Woonterp
alle vrijwillige inzet in bestuur en Commissie Stadspredikant en in allerlei projecten*

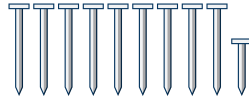
7. lage drempel voorzieningen

Het PSC ziet teveel mensen met beperkte toegang tot basisvoorzieningen. Daarom zet het PSC zich, onder protest, in om in bepaalde situaties noodhulp te kunnen verstrekken, kinderen te helpen bij hun schoolcarrière, drempels rond doktersbezoeken te verlagen en boodschappen bij de sociale kruidenier mogelijk te maken.

Praktijk:

*Minke Zuidemafonds en Leonafonds
hulp en advies in ACM en PSC Open Huis en van vrijwilligers in de Woonterp*

HET PROTESTANTS SOCIAAL MANIFEST

8. woonruimte voor mensen in kwetsbare situaties

Het PSC vindt dat er veel te weinig woonruimte is waar mensen in kwetsbare situaties kunnen gaan wonen, omdat het overheidsbeleid tekort schiet en huiseigenaars discrimineren. Wij verzetten ons daartegen en bieden voor mensen op de vlucht (migranten) hoop door met ons project OverHoop en Huizen in individuele situaties relaties met lokale kerken tot stand te brengen en woonruimte te zoeken.

Praktijk:

de Woonterp

samenwerking met OverHoop en Huizen

gezamenlijke actie met Orbit vzw, Gastvrij Netwerk

9. structurele oplossingen in het Zuiden

Het PSC heeft moeite met de beperkte hulp voor mensen op de vlucht (migranten) en vraagt de Europese Unie structurele en humanitaire oplossingen voor de verhoogde instroom van mensen op de vlucht. Het PSC vraagt de Belgische overheid haar beloften tav ontwikkelingssamenwerking na te komen.

Het PSC wil de komende jaren werken aan het verbeteren van de omstandigheden in landen van oorsprong. Het PSC werkt in samenwerking met partners uit het onderwijs een programma uit van wederzijds leren rond de relatie tussen goed bestuur en het verbeteren van de levensomstandigheden.

Praktijk:

protest samen met Orbit, Gastvrij Netwerk, OverHoop en Huizen

project Burkina Faso: "De Kip en Het Ei"

9,5. samenwerking

Het PSC gaat ervan uit dat dit manifest gerealiseerd wordt in samenwerking met alle kerkelijke en middenveldorganisaties, die present, protesterend en met plezier werken aan een open samenleving, waarin elke mens met zijn eigen geschiedenis, geloof en situatie een plaats heeft.

Praktijk:

onze vele partners in de kerken, diverse levensbeschouwingen,

gelijkgezinde organisaties, koepels

*"Heim kommt man nie.
Aber wo befreundete Wege zusammenlaufen
da sieht die ganze Welt wie Heimat aus"*

Aldus de schrijver en Nobelprijswinnaar Herman Hesse. "Thuis komt men nooit. Maar waar bevriende paden samenlopen, ziet de hele wereld er als thuis uit."

door **Eric Joris**
coördinator

En dat is waar we in PSC Open Huis ook in 2018 hard aan hebben gewerkt: we hebben getracht om paden

waarop mensen hun levensweg bewandelen, samen te laten lopen. Een enkele keer konden we een pad bieden aan mensen die de weg waren kwijtgeraakt. Mensen die terug wilden, weg van het ingeslagen pad omdat ze merkten dat ze op een doodlopend spoor dreigden te raken.

Paden samenbrengen en mensen samen op weg laten gaan doen we op een eenvoudige wijze. Geen grootse spectaculaire projecten maar activiteiten op mensmaat. In het basiswerk organiseren we een brede waaier aan activiteiten. In 2018 waren er dit maandelijks weer 30 à 35. We doen veel aan **cultuurparticipatie: musea, theater, concerten**

en stedenbezoeken. Telkens spreken we in groep af. Veel van de bezoekers van PSC Open Huis hebben geen of een zeer beperkt sociaal netwerk. Wij bieden hen dus niet alleen cultuur aan een zeer betaalbare prijs maar ook nog het gezelschap van anderen. Op deze wijze wordt een cultuuractiviteit meer dan een bezoek aan het theater of het museum. Het is een uitstap waar met je met elkaar praten, soms samen een traan kan laten maar vooral veel kan lachen.

De tweede pijler van het basiswerk bleef ook het afgelopen jaar een belangrijke rol spelen: **recreatief sporten.** Maandelijks gaan we **kegelen**, we organiseren twee keer per maand een **wandeling** en gaan wekelijks **zwemmen** en **netballen**. Ook hier gaat het er om dat we mensen bij elkaar brengen en dat ze voor, tijdens en na de activiteit hun verhaal kwijt kunnen aan ons maar vooral ook aan elkaar. Aan het basiswerk namen **297 deelnemers** op regelmatige basis deel. Dit resulteerde in **3513 deelnames.**

Binnen het projectwerk van PSC Open Huis proberen we samen met de deelnemers de armoedeproblematiek op een structurele benadering ter sprake te brengen. Twee keer per maand komen deelnemers samen in de **werkgroep Verzet-je.** Hier worden thema's besproken die mensen in armoede aanbelangen. In 2018 gingen we dieper in op onder meer wonen en onbewoonbaarheid van huizen, sporten bij senioren in armoede, ziekenhuisfacturen en dossierkosten, alternatieve woonvormen voor senioren in armoede. Soms leiden de gesprekken in het Verzet-je tot het opstarten van een groter

project. Het voorbije jaar bleek hoe het thema wonen een belangrijke rol blijft spelen in het leven van mensen met een beperkt inkomen. Daarom zullen we met de deelnemers van het Verzet-je in 2019 en met de Ideale Woning nadenken over en concreet werken aan co-housing projecten voor senioren in armoede.

Mensen kunnen ook individueel bij PSC Open Huis terecht. Vaak gaat het om vrij eenvoudige administratieve vragen waar men door de bomen het bos niet meer ziet. Maar het gaat ook over onbetaalde facturen, dreigende deurwaarders en incassobureau's. We registreren alleen de individuele ondersteuning waar we wat meer tijd in investeren, niet diegene die we ogenblikkelijk kunnen oplossen. Het afgelopen jaar telden we zo **288 individuele ondersteuning**.

PSC Open Huis brengt mensen samen. Ik illustreer dit nog met drie voorbeelden. Een project dat zijn tweede jaargang inging is het **telefoonbezoekje**. Hier trachten we vanuit PSC Open Huis enkele van de helaas vele mensen te bereiken die door omstandigheden aan hun huis gekluisterd zijn en in een sociaal isolement leven. We doen dit door één of tweemaal per week 'telefonisch op bezoek te gaan'. Hiertoe hebben we enkele mensen van PSC Open Huis een kleine 'vorming' gegeven over hoe je het best een telefoontje pleegt met een onbekende. Sindsdien telefoneren zij tweemaal per week naar mensen in eenzaamheid. Dit is een win-win situatie: diegenen die telefoneren voelen zich erkend en verantwoordelijk en diegenen die worden gebeld kijken telkens reikhalzend uit naar het moment dat ze een praatje kunnen slaan. In 2018 werden er zo **601 telefoongesprekken** gevoerd voor een totaal van **8612 belminuten**.

We brachten ook mensen samen tijdens '**De grote oversteek**'. Deze activiteit telde 80 deelnemers. Zij werden met autobussen opgehaald in Antwerpen-Noord en naar Linkeroever gebracht. Daar werden ze getraakteerd op een boottocht op de Schelde. Het hoofddoel was echter niet de tocht maar wel de ontmoeting. Daarvoor organiseerden we een soort ontmoetingsbingo. Aan de hand van een formulier met vragen kon men met elkaar gesprekken aanknopen en zo op een laagdrempelige wijze nieuwe mensen leren kennen. Het waren veelal dagdagelijkse vragen maar ook bijvoorbeeld 'Ik zoek iemand om samen mee te gaan wandelen'. Zo hoopten we mensen met gemeenschappelijke interesses samen te brengen, iets wat tijdens de terugtocht naar Antwerpen-Noord duidelijk gelukt was.

Ook de '**Culinaire Tour**' beleefde zijn tweede editie. Tijdens deze activiteit stippelen we zeven wandelingen uit in Antwerpen-Noord. Op elke wandeling houden de deelnemers halt bij telkens twee sociale organisaties in de buurt. In

de eerste organisatie krijgen ze een voorgerecht opgediend en in de tweede een hoofdgerecht. Telkens geven medewerkers van de organisatie uitleg over hun werking. Het dessert wordt voor de hele organisatie te samen opgediend tijdens een dansfeest. Soms hebben mensen drempelvrees om ergens aan te kloppen. De Culinaire Tour biedt hen de mogelijkheid om deze organisaties te leren kennen. Ze krijgen niet alleen uitleg over de organisaties die ze bezoeken maar ook tijdens de wandeling vernemen ze meer over werkingen in hun buurt. In 2018 namen **140 mensen** deel aan deze activiteit.

Bevriende paden effenen. Daar heeft PSC Open Huis zich ook in 2018 ten volle voor ingezet. We doen dit nog elke dag met veel plezier maar ook in de wetenschap dat jullie ons steunen, aan ons denken in jullie gebeden en het PSC een warm hart toedragen.

Bedankt voor dit alles!

Ze maken tijd. Daar begint het mee.
Daar staat of valt alles mee. Met tijd maken.

Marleen Strubbe en Liesbeth Verstraelen zijn de vrijwilligers die zich door mij willen laten interviewen over de jongerenwerking en het onthaal van het ACM.

Ik ben daar blij mee. Ze zijn al vele jaren trouwe krachten in dit werk, van in de tijd dus nog dat het het PSC-Vluchtelingenwerk was. Ze hebben alle veranderingen van dichtbij meegemaakt en staan midden tussen de mensen, met al hun voelsprietten en aandacht en vele uren per week. Voor het interview maken ze tijd. Ze scheuren zich eventjes los van het onthaal waar het nu net zo druk is en van andere afspraken.

We hebben elkaar natuurlijk al bijna een jaar meegemaakt en mogen leren kennen.

Toch is het anders om er 's voor te gaan zitten om over hun vrijwilligersinzet te praten.

"Hé, dat wist ik niet eens over jou", zeggen ze dan verrast tegen elkaar.

Jongerenwerking

Zoals dat Marleen in een vorig levenshoofdstuk 15 jaar lang als coördinator voor OKAN Antwerpen gewerkt heeft. OKAN: OnthaalKlas voor Anderstalige Nieuwkomers. Bescheiden als ze is loopt ze daar niet mee te koop, maar ze heeft in dat speciale onderwijs wel gigantische ervaring en een heel netwerk opgebouwd, wat nu van pas komt in de jongerenwerking van het ACM. Wat in het OKAN-werk niet kon, door de eisen en tijdsdruk, kan als vrijwilliger wel: tijd maken. En net dat is waar zo'n enorm groot tekort aan is, zegt Marleen. Tijd, aandacht en geduld om nieuwkomers werkelijk te begeleiden in de complexiteit waarin ze leven. De trauma's, de stress, de zorgen, het vele nieuwe. Marleen helpt jongeren hun weg vinden in school en opleiding. Dat is haar specialiteit. Al bij al heeft ze zo 50 à 60 jongeren onder

haar hoede. En dat al ruim 15 jaar lang. Maar er komt nog veel meer in mee. Vragen over wonen, werk, procedures. Die worden natuurlijk door de medewerkers opgenomen. Samen vormen vrijwilligers en medewerkers een hecht team dat vlot samenwerkt. Dat helpt om het allemaal aan te kunnen. De zwaarte van de zorgen. De onmacht soms.

Wat enorm helpt en motiveert in dit werk is de gemotiveerdheid van de jongeren zelf om iets van hun leven te maken, de succesverhalen die er ook zijn, door de jaren heen zien hoe sommige jongeren zich ontwikkelen, en ook, heel belangrijk, het gedeelde klimaat van presentie in het team. Iedereen daar heeft diep respect voor de jongeren, aandacht voor de complexe samenhang van hun vragen, en een gezonde mix van de lach en de traan. Er is het uitbundige plezier en er is de intensiteit van sommige gesprekken.

Liesbeth kan hier veel over vertellen. Zij helpt hier bij huiswerkbegeleiding, activiteiten, kampen en de inloop. Gewoon samen "hangen", muziek luisteren, dansen, zwansen, gek doen en losse babbels over school, werk en relaties. Wat zomaar kan overgaan in een serieus gesprek. Heel compact gebeurde dat in het theaterkamp van voorbije zomer: wie ben ik, wat zijn mijn dromen, wat is voor mij thuis – deze levensvragen omzetten in theater. Dat was intens. Zo'n week samen in zo'n groot huis als een familie, dat betekent veel. En dan weer naar Antwerpen en de zorgen terug in moeten, dat is moeilijk.

Zowel Liesbeth als Marleen kunnen zich kwaad maken over de negatieve beeldvorming over nieuwgekomen jongeren in hun kennissenkring en in de media. Maar daarmee in discussie gaan vinden ze verspilde energie. Wie echt wil luisteren, kan van hen veel verhalen horen over de veerkracht en inzet van deze jongeren.

Onthaal

Liesbeth werkt ook al 10 jaar als vrijwilliger in het onthaal van het ACM. Daar komen de vragen binnen, van mannen, vrouwen en jongeren. Vragen over gezinshereniging ziet ze de laatste tijd meer en meer. Vaak is het druk, moet het snel gaan. Maar tegelijk ligt er achter de concrete vragen rond verblijf en procedure een gigantische nood. Nood aan tijd, aan aandacht. De ellende stapelt zich op en wordt vaak teveel. En met al je nood in de kou blijven staan, doordat niemand daar tijd voor maakt, dat is ondraaglijk. Liesbeth voelt die nood goed aan en heeft op een dag soms vier intensieve gesprekken. Zij ziet het als iemand overstuur is of moet stoom afblazen en neemt zo iemand dan apart. Dat is preventief ook zo belangrijk, beaamt Marleen. Presentie is ook preventie.

Stadspredikant

Nu we toch samen aan tafel zitten: hoe ervaren Marleen en Liesbeth het voorbije jaar met de nieuwe stadspredikant? Niet meer Ina..., dat is toch even wennen. "Niets dan lof", klinkt het. "Je bent present, zichtbaar, aandachtig, betrokken, op de hele werking, zonder je op te dringen. En je luistert niet alleen, maar doet en bereikt ook dingen. We zien jou als een soort lijm tussen alles. Iemand op wie iedereen beroep kan doen. Want iedereen die hier werkt kan ondersteuning gebruiken en jij kan die geven."

Samen hopen we dat de samenwerking ACM – PSC – stadspredikant het komende jaar verder

Eén van de manieren waarop u als lezer en betrokkene veel voor het PSC betekent is met uw steun aan onze fondsen: het Leonafonds, voor dringende noodhulp (dokter, sociale kruidenier, kleding) en het Minke Zuidemafonds. Dat laatste lichten we er voor u uit. In de loop van het jaar 2018 zijn alle mogelijkheden van dit fonds benut voor het doel waarvoor het er is.

We hopen op uw trouwe steun om dit te kunnen blijven doen.

Deze fondsen dragen ertoe bij dat het AdviesCentrum Migratie net meer kan doen voor vluchtelingen dan wat strict haalbaar is door de werkdruk en geldende regels. Dat "net meer" maakt een belangrijk verschil, het geeft het werk een menselijk gezicht.

MINKE ZUIDEMAFONDS

Minke Zuidema had als pedagoge een groot hart voor kinderen en jongeren.

Uit eigen ervaring als overlevende van een concentratiekamp in de Tweede Wereldoorlog wist ze hoe moeilijk jong zijn soms kan zijn. Zij steunde het Studiefonds van het PSC steeds van harte om vluchtelingenjongeren een kans te geven.

Minke Zuidema is in 2008 overleden en uit erkentelijkheid is het Studiefonds naar haar vernoemd.

In 2018 zijn er 6 jongeren van de Jongerenwerking met dit Fonds verder geholpen.

De Jongerenwerking van het ACM

met dank aan Eva Van de Poel

De Jongerenwerking is een plek van inloop en advies op allerlei gebied voor vluchtelingenjongeren die er vaak helemaal alleen voor staan. De jongeren hechten allemaal stuk voor stuk zelf erg aan opleiding. Ze doen veel moeite om hun toekomst hier op te bouwen. Ze willen iets maken van het leven, hebben een bewonderenswaardige drive en een ongeziene veerkracht. Ze erkennen de kansen die hen worden geboden en doen ook hun uiterste best om die te benutten. Ze willen Nederlands leren, ze willen een vak leren, de lat ligt hoog. Dat gaat natuurlijk met vallen opstaan.

Het Belgische onderwijssysteem past echter niet voor iedere jongere even goed. Dan gaan medewerkers en vrijwilligers in gesprek en proberen te oriënteren en te bemiddelen. Er zijn veel vragen. Hoe ziet dat onderwijssysteem eruit? Wat zijn mijn mogelijkheden? Wat kan en mag van mezelf, familie, OCMW...?

Het Belgische onderwijssysteem past echter niet voor iedere jongere even goed. Dan gaan medewerkers en vrijwilligers in gesprek en proberen te oriënteren en te bemiddelen. Er zijn veel vragen. Hoe ziet dat onderwijssysteem eruit? Wat zijn mijn mogelijkheden? Wat kan en mag van mezelf, familie, OCMW...?

Er zijn ook veel hindernissen die jongeren ondervinden buiten de school. De zware last van een procedure, de zorgen over de familie in het thuisland, de combinatie van alleen wonen, alleen voor jezelf moeten zorgen, alle administratie regelen... Bij moeilijke gesprekken met jongeren waaruit veel zorgen, angst en stress blijkt of wanneer jongeren in psychologische begeleiding zijn voor bv traumaverwerking, gaan we steeds bevragen of de school op de hoogte is. En meestal is dit niet. Jongeren willen hun lasten alleen dragen. Een school is om te leren, toch? Ze willen niets vertellen. Soms omdat de school niet alles moet weten, meestal omdat ze denken dat dat niet belangrijk is.

EEN JONGE AFGHAAN *stroomt uit OKAN (Onthaalklas*

Anderstalige Nieuwkomers) op zijn 18 jaar. In Afghanistan hielp hij de familie en is nooit naar school gegaan. In het eerste jaar Nederlands heeft hij leren lezen en schrijven. Hij is het echter niet gewend op de schoolbanken te zitten. Hij wil iets doen. Enkel Nederlands leren geeft voor veel jongeren te weinig voldoening.

Gaat zo'n jongen starten in 3BSO, tussen 14-15-jarigen, nog een traject van minstens 4 jaar? Of gaat hij naar volwassenonderwijs, om later nog een vak te leren, een veel minder intensief traject wat meer eigen verantwoordelijkheid vraagt, maar misschien wel sneller is afgerond?

Vele jongeren hebben gezinshereniging aangevraagd. Een slopende procedure om hun gezin naar België te laten komen op een veilige manier. Deze procedure kan al snel 1,5 jaar in beslag nemen. Het is niet alleen emotioneel zwaar, maar op sommige momenten erg tijdrovend. Allerhande paperassen moeten geregeld worden. Jongeren dragen een enorm zware last en verantwoordelijkheid. Zij moeten ervoor zorgen dat de familie naar België kan komen, en de familie in het land van herkomst begrijpt de realiteit van België niet. Dit heeft vaak tot gevolg dat jongeren te laat komen op school, afwezig zijn... Als de school dit niet kan plaatsen, wordt dit al snel weggezet als negatief (ongeïnteresseerd, moedwil...).

Ondanks al deze beperkingen en hindernissen blijven jongeren de moed en de kracht vinden om naar school te gaan. Het financiële plaatje kan echter een extra last worden. Dat geven jongeren heel weinig zelf aan. Door onze ervaring en het beeld dat we krijgen van een situatie gaan we dit echter zelf actief bevragen. Jongeren geven zelf aan hoe belangrijk het is om het gevoel te hebben vooruit te gaan. Daar speelt onderwijs een heel belangrijke rol in. Vanuit ACM vinden we dat iedereen recht heeft op ontwikkeling, ongeacht afkomst, procedure of statuut. En daar speelt Minke Zuidemafonds een erg belangrijke rol in.

Hoe helpt het Minke Zuidemafonds?

Een paar voorbeelden. Situaties als deze komen veel voor.

FATOU , 20 JAAR

kwam op basis van gezinshereniging naar België.

De relatie met haar vader is echter erg slecht. Ze wordt op geen enkel vlak door hem gesteund. Niet materieel, niet financieel, niet emotioneel. Een dak boven haar hoofd, dat wel, maar daar moet ze eigenlijk voor werken door om 4u op te staan en het huishouden te doen. Het is zo erg dat ze er nu alles aan doet om alleen te kunnen gaan wonen. Fatou kan en mag echter geen OCMW-steun gaan aanvragen omwille van haar verblijfskaart en de voorwaarden die daaraan gekoppeld zijn.

Ze volgt logistieke zorg in het Keerpunt en is een betaalde stage aangevat. Ze verdient sinds juni 2018 ongeveer 500 euro in de maand. Dat geld spaart ze om alleen te kunnen gaan wonen.

Verder wil ze fulltime werken. Daarvoor is ze in begeleiding bij Duo for a Job. De situatie thuis wordt nu ook echt onhoudbaar. Die slaat om in fysieke mishandeling.

In september 2018 doen we een aanvraag bij MZF omwille van openstaande schoolrekeningen. *Eén van haar vorige school en één van haar huidige school. Fatou zit er helemaal onderdoor. We vinden het dan ook erg belangrijk dat ze het geld van haar stage kan investeren in haar toekomst. De school begrijpt haar situatie en heeft mee gezorgd voor een betaalde stage, maar kan niets veranderen aan de facturen. Fatou is ondertussen full time aan het werk en is overgestapt naar volwassenenonderwijs. Ze kan nu starten aan haar eigen toekomst zonder een financiële schuld.*

PSC Protestants Sociaal Centrum
Minke Zuidemafonds

In 2011/2012
STEUNDE WE
13 KINDEREN
EN JONGEREN
VOOR € 3360,60

Steun het Minke Zuidema Fonds
CAWdeTerp-PSC
BE93 7775 9075 3967

Steun het Minke Zuidema Fonds
CAWdeTerp-PSC
BE93 7775 9075 3967

Steun het Minke Zuidema Fonds
CAWdeTerp-PSC
BE93 7775 9075 3967

Steun het Minke Zuidema Fonds
CAWdeTerp-PSC
BE93 7775 9075 3967

Steun het Minke Zuidema Fonds
CAWdeTerp-PSC
BE93 7775 9075 3967

Steun het Minke Zuidema Fonds
CAWdeTerp-PSC
BE93 7775 9075 3967

Steun het Minke Zuidema Fonds
CAWdeTerp-PSC
BE93 7775 9075 3967

ABDUL , 19 JAAR

is erkend vluchteling.

In mei 2018 zijn moeder, drie broers en een zusje overgekomen naar België op basis van gezinshereniging (10, 14, 16 en 17 jaar). Omdat Abdul is beginnen werken (Art,60, sociale tewerkstelling) op het moment van de komst van zijn familie, komt het OCMW niet meer tussen. Het gezin krijgt geen extra leefloon. Kinderbijslag werd aangevraagd, maar is nog niet uitgekeerd.

Ze wonen in de studio van Abdul. Abdul is heel hard op zoek naar een appartement/huisje, maar dit is niet gemakkelijk met fulltime werk. Er zijn veel extra kosten voor hem nu hij de zorg draagt voor het gezin. Sinds de komst van zijn gezin heeft Abdul enkel schulden opgebouwd. Een tijdelijke intensieve begeleiding geeft hem de kans om orde op zaken te stellen. Wijkteam Borgerhout helpt hem met het zoeken en uitputten van zijn rechten. Ze kunnen echter niet helpen met een financiële tegemoetkoming voor openbaar vervoer. De kinderen moeten naar school kunnen. Wegens gezinskorting en verhoogde tegemoetkoming komt dit neer op 4 x 53 euro.

Het Minke Zuidemafonds helpt.

We vragen 4 Buzzypassen aan voor de kinderen (niet voor Abdul, die heeft er al één). Met die abonnementen kunnen de kinderen niet alleen zonder zorgen naar school, maar verhoogt de mobiliteit van het hele gezin. Ze kunnen bv. naar de goedkopere winkel die net een beetje verder is, samen naar mogelijke appartementen gaan kijken, ... En ook 's samen een uitstap maken om aan de kleine ruimte en de stress te ontsnappen.

De laatste jaren werd vaak de vraag gesteld voor de betaling van busabonnementen.

Bij onbetaalde schoolfacturen gaan we steeds in gesprek met de school. Daarbij merken we dat scholen meestal hun uiterste best doen om de gezinnen of jongeren bij te staan en te ondersteunen. Maar scholen zijn ook steeds meer gebonden aan voorwaarden en hun financiële mogelijkheden raken uitgeput. In kader van abonnementen voor openbaar vervoer kunnen zij dan ook niet tussenkomen.

Jongeren willen geen tijd verliezen. Bij alle vragen is duidelijk dat het loont om te kijken naar de noden van een jongere en niet naar zijn statuut. Jongeren leren een taal of een vak. Deze kennis, ervaring en competenties nemen ze mee. Eender waar hun traject hen brengt: België, een ander land of hun thuisland. Zo helpt u mee aan de veerkracht van de nieuwe generatie om te bouwen aan de toekomst.

Heel veel dank voor uw steun!

BBQ ACM-JONGERENWERKING
SAVE THE DATE:
DONDERDAG 30/08

HARTELIJK WELKOM OP ONZE ZOMER-BBQ! WE NODIGEN AL ONZE JONGEREN, MEDEWERKERS, VRIJWILLIGERS EN PARTNERS UIT DIE WE HET AFGELOPEN JAAR ONTMOETTEN, EN DIE HUN STEENTJE BIJDROEGEN AAN ONS PROJECT 'VRIJE TIJD IN JONGE VLUCHT'. WE BLIKKEN SAMEN TERUG, SAMEN VOORUIT, EN MAKEN ER EEN KWALLER-AFLSUITER VAN!

ACM-JONGERENWERKING & Minke Zuidema-fonds

CAW
versterkt welzijn

Ongeacht de procedure of situatie blijven jongeren timmeren aan hun weg en ontwikkeling. Een constante is dat ze vooruit willen. Ze willen iets maken van het leven, hebben een bewonderenswaardige drive en een ongeziene veerkracht.

Wat ook enorm opvalt is de waarde die ze hechten aan onderwijs ('naar school kunnen gaan'). De jongeren erkennen de kansen die hen worden geboden en doen ook hun uiterste best om die te

" Wat we vanuit de Jongerenwerking doen, is jongeren als jong benaderen. "

benutten. Ze willen Nederlands leren, ze willen een vak leren, de lat ligt hoog. Dat gaat natuurlijk met vallen opstaan. Het kan niet anders dan de bovenstaande signalen van de jongeren mee in een begeleiding te nemen.

Het onderwijssysteem past echter niet voor iedere jongere even goed. Dan gaan we in gesprek en proberen te oriënteren. Hoe ziet dat onderwijssysteem in Vlaanderen eruit? Wat

zijn mijn mogelijkheden? Wat kan en mag van mezelf, familie, ocmw...? Mag ik van richting veranderen? Hoeveel tijd verlies ik dan?

Soms ligt het niet aan het onderwijssysteem, maar wel aan de hindernissen die jongeren ondervinden buiten de school. De zware last van een procedure, de zorgen over de familie in het thuisland, de combinatie van alleen wonen, alleen voor jezelf moeten zorgen, alle administratie regelen... Bij moeilijke

gesprekken met jongeren waaruit veel zorgen, angst en stress blijken of wanneer jongeren in psychologische begeleiding zijn voor bv traumaverwerking, gaan we steeds bevragen of de school op de hoogte is.

En meestal is dit niet. Jongeren willen hun lasten alleen dragen. Een school is voor te leren, toch? Ze willen niets vertellen. Soms omdat de school niet alles moet weten, meestal omdat ze denken dat dat niet belangrijk is.

Bijvoorbeeld vele jongeren hebben gezinshereniging aangevraagd. Een slopende procedure om hun gezin naar België te laten komen op een veilige manier, die veel van hun tijd en gemoed in beslag neemt.

We ondersteunen jongeren dan ook altijd om een stukje van hun verhaal te doen in de school. Wat moet de school weten en wat niet? Soms doen jongeren het zelf, maar als er genoeg vertrouwen is, durven ze ook te vragen dat wij het doen. Ze moeten hun verhaal al zo vaak vertellen... We vragen dan steeds de naam van een vertrouwenspersoon in de school (leerkracht, CLB...).

Heel vaak weet de school helemaal niets van de gezinsherenigingsprocedure die lopende is. Dan is een woordje uitleg essentieel.

Scholen kunnen op die manier plaatsen waarom jongeren soms afwezig zijn voor niet nader genoemde redenen of ongeconcentreerd in de les zitten. We merken echter veel begrip en goodwill.

Ook het financiële plaatje kan een extra last worden. Dat geven jongeren heel weinig zelf aan. (Of de jongeren kennen het Minke Zuidema Fonds van een eerdere bemiddeling, en komen dan soms schoorvoetend zelf met

een factuur). Door onze ervaring en het beeld dat we krijgen van een situatie gaan we dit echter zelf actief bevragen. Jongeren geven zelf aan hoe belangrijk het is om het gevoel te hebben vooruit te gaan.

Een paar voorbeelden:

– **S. is 18 jaar en al 6 jaar in België**, was op 12j met vader herenigd, maar die heeft echter nooit gezinshereniging in orde gebracht. Dus documenten zijn nooit in orde gekomen. Papa is dan hertrouwd, ging goed tot dat stiefmoeder niet meer met hem babbelde. Zonderde zich af. Vriend babbelde erover met vader, vader zette hem buiten. Gesprek rond procedure. Advocaat ziet kans. Bemiddeling met de vader. Blijft naar school gaan, maar Buzzy is op en weet niet hoe dit te betalen. School vraagt via Diesterweg fonds betaling van openstaande schoolrekening aan (150 euro), maar dit fonds kan niet aangesproken worden voor een Buzzypazz. Daarom werd vraag aan ACM gesteld op 08/09/2017. KOSTEN: 204 euro/jaar (S. wil graag ook zijn 7e jaar doen).

S. werd geregulariseerd, doet ieder weekend studentenwerk en woont samen met een vriend. Door de tijdelijke overbrugging van Minke Zuidema Fonds is hij niet moeten stoppen met zijn studie omwille van zijn situatie en heeft op die manier dus geen jaar 'verloren'.

– **J. is door een 'oom' naar België gehaald** en de man zou hem ondersteunen, maar de man heeft hem in de steek gelaten. Hij woont nu in bij een vrouw die hij zijn tante noemt, maar geen echte tante is. Hij kan daar voorlopig waarschijnlijk wel blijven.

Hij zit op school in Schoten, studierichting drukvoorbereiding. Nog twee jaar en dan is hij klaar. Hij is gestart voor zijn 18j dus mag zijn opleiding afmaken en kan een diploma ontvangen.

Qua verblijf is verder niet veel mogelijk. Asielverhaal heeft hij niet, hij is nog niet overdreven lang in België en is ook niet ernstig ziek (gelukkig). Hij heeft geen familie waarmee een procedure gezinshereniging mogelijk is. De enige mogelijkheid is terugkeer naar

Angola of volhouden zonder wettig verblijf en later trouwen of wettelijke samenwoont wanneer hij 21 jaar is. We gaan ook na wat er misschien mogelijk is in Portugal (daar heeft hij familie). In september 2017 doen we een aanvraag bij MZF.

...

J. is goed in zijn vak en de school erkent zijn kwaliteiten. Hij kan met zijn diploma iets betekenen in België of Angola. Ondertussen blijkt dat J. in zijn 7e jaar publiciteit zit en goede punten haalt. In december zal hij papa worden. Ook in deze situatie is weer duidelijk dat het loont om te kijken naar de noden van een jongere en niet naar zijn statuut.

Eva

medewerker Jongerenwerking

ACM – Jongerenwerking in algemene cijfers

In 2018 zijn er in totaal 161 verschillende jongeren geweest bij de ACM Jongerenwerking.

In 2018 hebben zich 73 nieuwe jongeren aangemeld bij de jongerenwerking, waarvan 70 jongens en 3 meisjes. 16 van de 73 nieuwe jongeren werden opgenomen in een begeleidingstraject. De gemiddelde leeftijd van de nieuwe jongeren is 19 jaar. De jongerenwerking hanteert, bij het aannemen van jongeren, de leeftijd die de jongere aangeeft. Er wordt dus geen rekening gehouden met de leeftijdstesten die de Belgische overheid soms laat uitvoeren. In de registratie worden wel de werkelijke geboortedata gehanteerd, daarom ligt de gemiddelde leeftijd van de jongeren bij de jongerenwerking hoger dan in werkelijkheid het geval is.

ACM – Jongerenwerking in nationaliteiten

De jongeren die de jongerenwerking bezoeken zijn in totaal afkomstig uit 21 verschillende landen.

Net zoals vorig jaar is de grootste groep afkomstig uit Afghanistan, gevolgd door Syrië. Daarna komen de landen Eritrea, Irak, Somalië, en Palestina. Andere jongeren zijn afkomstig uit Angola, China, Congo, Guinee, Liberia, Marokko, Nigeria, Pakistan, Senegal, Soedan, Suriname, Tunesië, Libanon, Djibouti en Mongolië.

Het overgrote deel van de jongeren komt uit Afghanistan, 85 jongeren. Syrië staat op plek 2 met 20 jongeren. De meeste van hen hebben wettig verblijf. Er zijn bij ons geen Syrische jongeren zonder wettig verblijf of die een negatieve beslissing hebben gekregen op hun asielaanvraag.

Afghanen hebben vaker te maken met een negatieve beslissing op hun asielaanvraag.

ACM – Jongerenwerking in leeftijd

De gemiddelde leeftijd is opnieuw gestegen. In 2016 was dit 19,7 jaar, in 2017 steeg dit naar 20,0 jaar. Dit jaar is de gemiddelde leeftijd 20,4 jaar.

In 2018 zijn er weer verschillende minderjarigen naar de jongerenwerking gekomen. In totaal 16 jongeren. Meestal kwamen deze jongeren met een begeleider en hadden zij vragen over gezinshereniging. Een enkeling miste goede omkadering en kwam ook voor andere vragen. De grootste groep jongeren die geweest is heeft een leeftijd van 18 of 19 jaar. In 2018 waren dit 47 jongeren.

ACM – Jongerenwerking in verblijfsstatuten

Het grootste deel van de jongeren, ruim 72,3 procent, heeft een verblijfsstatuut, permanent of tijdelijk. Van de groep jongeren die bezig zijn met een procedure, zijn de meeste jongeren bezig met een asielaanvraag.

Vorig jaar was er al een daling van jongeren die nog bezig waren met een procedure om verblijf te krijgen. Ook in 2018 zien we deze daling. De meeste jongeren die met vragen komen hebben wettig verblijf.

De jongeren zonder wettig verblijf hebben met uiteenlopende problemen te maken. Er zijn er een flink aantal die al jaren in België zijn maar waarvan het verblijf toch niet in orde is. Bij sommige komt dit doordat ze hun verblijf zijn verloren en bij anderen omdat er gewoon nooit iets gedaan is om het verblijf in orde te krijgen.

ACM – Jongerenwerking – Procedurele en psychosociale ondersteuning

In 2018 werden er ruim 2950 gesprekken gedaan en bij deze gesprekken is er vooral gesproken over procedure en psychosociale aandachtspunten.

Net zoals voorgaande jaren zijn er nog veel vragen over het vinden van geschikte woonruimte.

Binnen de jongerenwerking zijn er verschillende vrijwilligers en stagiaires bezig geweest met het zoeken hiernaar. Dit blijft nog altijd een groot probleem. Het vinden van een gepaste woonruimte binnen een gepaste prijs is moeilijk en niet altijd wordt een leefloon geaccepteerd.

Dit jaar heeft de jongerenwerking, net als vorig jaar, weer een beroep kunnen doen op een vrijwilliger met speciale expertise 'scholing'. Zij heeft inmiddels al vele jongeren kunnen begeleiden naar een gepaste opleiding en zij doet bijna wekelijks verschillende gesprekken met jongeren.

Wat betreft procedurevragen, ging het meer dan de helft van de gesprekken over gezinshereniging, al dan niet in combinatie met een humanitair visum voor een meerderjarige broer of zus.

Naast deze vragen zijn er vragen over het verkrijgen van nationaliteit, het verloop van de asielprocedure, advies over het bekomen van verblijf enzovoorts.

Ook zijn er weer jongeren herenigd met hun ouders en volgen daarop vragen over inschrijving bij de gemeente en het vinden van een gepaste woonruimte

ACM-VROUWENWERKING

Marleen / medewerker vrouwenwerking

In de Vrouwenwerking staan zoals verwacht de vrouwen centraal.

Overdag kunnen ze hier in de Kwekerijstraat terecht om elkaar te ontmoeten, om rust te vinden, om een gesprekspartner te zoeken, om te praten over allerlei zorgen en problemen én om te ontspannen. De meeste vrouwen leven erg geïsoleerd en hebben een sterke behoefte aan contact. De taak van de begeleiders bestaat er vooral in om 'present' te zijn en een ruimte te creëren waarin vrouwen zich veilig en geborgen kunnen voelen. Zo ontstaat er langzaam een sterke vertrouwensband die steeds meer mogelijkheden biedt om de andere te stimuleren, te motiveren en te versterken.

Waarom groeit en bloeit het werk met deze vrouwen? Wat beweegt vrouwen om hier samen te komen en lief en leed met elkaar te delen?

De grote gemeenschappelijke deler is het feit dat wij, de vrouwen, eigenlijk allemaal dezelfde zijn. We zijn gewoon 'vrouwen'. Ook al spreekt de ene een andere taal, of is afkomstig uit een ander land, een andere streek, of is de ene cultuur totaal verschillend van de andere, we blijven gewoon diezelfde 'vrouwen'. En vermits we niet alleen leven op deze wereld, is er de behoefte aan sociale contacten, aan een veilige plek, aan iemand die de andere wegwijs maakt in een nieuwe samenleving, aan personen die 'verbinden', zich open stellen met hart en ziel

en proberen de vrouw in onszelf te begrijpen én te aanvaarden.

Binnen de Vrouwenwerking voelen de vrouwen zich thuis. Door de veilige sfeer worden ze niet geforceerd of overrompeld maar maken ze op eigen tempo kennis met de aangeboden activiteiten die hen (ver)sterken en nieuwe ervaringen leren maken.

Het ontwaken van de vrouwen, het soms zelfs wakker schudden van de vrouwen, ontroert ons als begeleiders elke dag opnieuw. Het ontdekken van nieuwe horizons in verschrikte ogen, het ervaren van toenadering en ontdooien, het herkennen van het thuiskomen en het aanvaarden, het zien beseffen van het eigen verantwoordelijkheidsgevoel en het zien ontwikkelen van de eigen krachten, geven de voldoening dat het goed is om samen met mensen op pad te gaan. Binnen elke nieuwe context, binnen elke andere cultuur is het opnieuw op zoek gaan naar de elementen die verbindend werken en naar de kracht die daarmee samenhangt.

Het gaat om het ontdekken én het ervaren van het anders zijn, het anders denken of het zich anders voelen. Zowel de vrouwen als de begeleiders hebben hier alle baat bij.

Het gaat om geloven in de ander.

Geloven dat de kracht die zoek is, terug gevonden kan worden, zodat leven weer zinvol is voor zichzelf en de mensen eromheen.

ACM – Vrouwenwerking in algemene cijfers

204 vrouwen en 103 kinderen tussen 0 en 13 jaar oud zijn geregistreerd

38 verschillende nationaliteiten

109 nieuwe inschrijvingen

90 vrouwen volgen Nederlandse taallessen

45 vrouwen nemen deel aan nailessen

44 vrouwen nemen deel aan crea sessies

87 vrouwen en 53 kinderen komen regelmatig langs op de inloopmomenten en/of doen mee met specifieke activiteiten

81 vrouwen en 27 kinderen komen met regelmaat naar de avondinloop

35 vrouwen volgen de maandelijkse thema sessies rond opvoedingsondersteuning

In totaal zijn 66 mama's betrokken bij de opvoedingsondersteuning (groep + individueel)

37 kinderen en 51 mama's gaan mee naar zee en sluiten aan bij andere zomeractiviteiten

30 kinderen en 21 vrouwen komen mee Paaseieren rapen met Pasen

28 kinderen krijgen de kans om 2x gratis op sportweek te gaan tijdens de zomervakantie

"Er is een unieke kans om mensen van andere culturen en godsdiensten van dichtbij te leren kennen. Het zijn allemaal sterke vrouwen met verschillende achtergronden die samenkomen met elk een eigen verhaal en een les om ons te leren. Er worden verschillende activiteiten georganiseerd waar niet enkel de vrouwen maar ook de kinderen mee van kunnen genieten. Het is een huis vol met warme en sterke vrouwen."

ACM – Vrouwenwerking in nationaliteiten

Er zijn 39 verschillende nationaliteiten in huis :

169 vrouwen uit Afrika	TOP 4
30 vrouwen uit Azië	Marokko 86
1 vrouw uit Zuid Amerika	Nigeria 37
4 vrouwen uit Europa	Somalië 10
Totaal 204 vrouwen.	Ghana 9

ACM – Vrouwenwerking in leeftijd

- ° tussen 1953 en 1960 : 14 vrouwen
- ° tussen 1960 en 1970 : 28 vrouwen
- ° tussen 1970 en 1980 : 67 vrouwen
- ° tussen 1980 en 1990 : 48 vrouwen
- ° tussen 1990 en 1996 : 21 vrouwen

ACM – Vrouwenwerking in verblijfsstatuten

- 40 vrouwen hebben papieren, waarvan 12 met Belgisch paspoort
- 22 vrouwen hebben tijdelijk verblijf
- 9 vrouwen gezinshereniging
- 3 vrouwen zijn erkend als vluchteling
- 130 vrouwen en 58 kinderen hebben nog geen papieren

"De vrouwenwerking betekent voor mij een tweede huis. Een plaats om naar toe te gaan om plezier te hebben en mijn gedachten te verzetten. Elk jaar komen er ook nieuwe stagiaires die ons ook iets bijleren en waar we aan gehecht geraken."

Rafa / vrijwilligster vrouwenwerking

ACM – Vrouwenwerking in groepsactiviteiten

109 dagen open : ma – di - do

113 taallessen : ma - di

64 naailessen : di - do

18 crea momenten : do

32 avondinlopen : di

73 daginlopen

1 grote busuitstap (met 2 bussen naar zee) : di

4 daguitstappen in de buurt : di – do (minigolf – piknik – zoo – park)

6 grote activiteiten / feesten met vrouwen en kinderen

(iftar – pasen – kerst – suikerfeest – diplomafeest – haloween): di

1x uitstap (bezoek aan Hulst)

4x kindertheater : woe – zat

1x film UGC

1x Zomer van Antwerpen circus / 1x openluchttheater

7 groepsessies opvoedingsondersteuning / wekelijks individuele gesprekken met mama's

(gesprekken met mama's van 60 gezinnen + 6 zwangere mama's)

WELZIJSZORG

Welzijnszorg is een breed landelijk netwerk voor organisaties die samen tegen armoede vechten.

Welzijnszorg is een trouwe sponsor en biedt ontmoeting, themamateriaal en ondersteuning. Er zijn de landelijke en regionale ontmoetingsdagen; er is de adventscampagne; in 2018 rond het thema "1 op 5 loopt school in de buitenbaan" rond de impact van kinder- en gezinsarmoede in het onderwijs. PSC Open Huis doet mee aan de actie "Soep op de stoep"; het PSC draagt met trots het label uit in de gezamenlijke strijd tegen armoede.

Onder Welzijnszorg valt ook de stuurgroep "Gekleurde Armoede", een denktank rond armoede in superdiversiteit. In die stuurgroep zitten we samen als sleutelfiguren van diverse gemeenschappen en organisaties en consulteren we ook andere brugfiguren en groepen; dit in samenwerking met sociologische onderzoekers. In 2018 dachten we samen intensief na over het thema van Welzijnszorg voor 2019: "Solidariteit": wat betekent dit fundamenteel en concreet voor allerlei mensen en hoe kan solidariteit tot leven komen?

DE LOODSEN

Met De Loodsen zijn we ook goede vrienden, zielsverwant in de presentiefilosofie en -praktijk voor mensen in precaire situaties.

De stadsprekikant onderhoudt hecht contact met coördinator Annemie Luyten om elkaar te ondersteunen en te inspireren en neemt ook regelmatig deel aan de bezinningsmomenten op woensdag waar mensen van de Loodsen, de Antoniusparochie en Sint-Joris-parochie zich samen herbronnen in het werken

aan de basis: voedselbedeling, hulp aan mensen zonder en met papieren, noodhulp onder protest.

'T VLOT

is een andere vorm van presentie in de stad bij kwetsbare mensen, namelijk dak- en thuislozen. De stadsprekikant is regelmatig bij inloophmomenten op dinsdag of donderdag en neemt deel aan de driedaagse naar Averbode waar mensen met en zonder thuis voor elkaar een buddy zijn. In 2018 was het thema "Een veilige haven". Het waren intense dagen. Zo nauw optrekken met mensen die op straat of op een sofa leven, al is het maar een paar dagen, dat verandert je voorgoed. Via het partnerschap met 't Vlot

gaf de stadsprekikant samen met Niek Everts ook enkele keren supervisie aan vrijwilligers van 't Café in Centrum De Wijk en nam zij deel aan de Denkdag over 't Café in De Nomaad op 29 september. Ook vierde zij het 15jarig bestaan mee van 't Vlot en dat van Betonne Jeugd (voor thuisloze jongeren).

DE IDEALE WONING

Verder hebben we als PSC een contract met De Ideale Woning voor de transitappartementen van de Woonterp; overleg met Samenlevingsopbouw over aanpak van de wooncrisis; we nemen deel aan dagen rond armoede en sociale uitsluiting van de Universiteit van Antwerpen, aan socio-culturele en levensbeschouwelijke ontmoetingsactiviteiten van Gastvrij Antwerpen en de Roma, aan burgerinitiatief De Grote Omarming als positief signaal voor de verkiezingen, aan verkiezingspanels en debatten, lezingen, studiedagen, vormingsdagen, ...

In het kader van haar coördinatorschap van vrijwilligers in de Woonterp volgde de stadspredikant een cursus bij Socius Brussel over "Werken met vrijwilligers" en maakt zij deel uit van het Steunpunt Vrijwilligerswerk, met ook deelname aan de landelijke dag op 18 september.

CHERUT

De stadspredikant onderhoudt ook contact met Stichting Cherut (hulp aan prostituées).

AKTION SÜHNEZEICHEN FRIEDENSDIENSTE

Eén dag in de week komt een ASF-vrijwilliger meedraaien in het PSC. ASF staat voor Aktion Sühnezeichen Friedensdienste, een vrijwilligersorganisatie waarbij jongeren uit Duitsland gedurende één jaar concreet vredesopbouwwerk doen in landen die hebben geleden onder de Tweede Wereldoorlog. In de tweede helft van 2018 had dit nog wat tijd nodig voor de betreffende nieuwere jongere om zijn draai te vinden.

KERKELIJK GEBIED

Op kerkelijk gebied doet de stadspredikant actief mee met oecumene in de bidweek voor de eenheid, in de middagpauzedienst van de Antwerpse Raad van Kerken, de Trefdag van Attent (netwerk diaconie bisdom Antwerpen) en Trefdag Taizé Schoten. De stadspredikant is ook voorzitter van het Protestants Beraad Antwerpen en vertegenwoordiger van de Protestants/Evangelische Eredienst voor het aalmoezenierschap in verzorgingsinstellingen in ZiekenhuisNetwerk Antwerpen en Zorgbedrijf en in die hoedanigheid ook mentor voor de ziekenhuis- en rusthuispastor daar in dienst. In samenwerking met de ziekenhuispastor ontving de stadspredikant op 18 oktober collega's ziekenhuispastores uit Finland op werkbezoek in de Stille Ruimte in het Sint-Elisabethziekenhuis en op exposure-wandeling en introductie in presentie in het PSC.

Eerder in 2018, in juni, ontving zij ook collega's van stadsdiaconaat Haarlem op werkbezoek.

Verder was zij consulente van de vacante gemeente van Antwerpen-Zuid en nam zij een stukje van het proponenterschap van Barry Kriekaard in het PSC voor haar rekening.

GESPREKSAVOND

'BEKERING IN MIGRATIECONTEXT'

Door Kelly Keasberry

Diversiteit leidt tot nieuwe vragen.

Kerken krijgen steeds vaker te maken met mensen met een andere religieuze achtergrond die zich willen laten dopen. Toch ontbreekt het vaak nog aan heldere richtlijnen om hiermee om te gaan. Daarom organiseerde de Commissie Stadspredikant op 26 november 2018 een gespreksavond rond het thema 'veranderen van geloof in migratiecontext'. Het doel van de avond was een open gesprek aan te gaan rond de vraag hoe kerken nieuwe gelovigen beter kunnen begeleiden.

Interculturele kloof

De avond vond plaats in de Sanderusstraat te Antwerpen bij Protestantse Kerk De Wijngaard. Coördinator Tetty Rooze hield een inleidende lezing over de praktische aspecten van geloofsverandering. Zij ging hierbij specifiek in op de situatie van asielzoekers en/of vluchtelingen tijdens een verblijfsprocedure. Hierna was het woord aan Kelly Keasberry, die een master afrondde in de interreligieuze dialoog. Vanuit dit perspectief behandelde zij de hermeneutiek van het begrijpen. Welke interculturele kloven scheiden ons van de ander, en hoe komen wij tot een beter wederzijds verstaan?

Vervolgens was het tijd voor de praktijkexperts. Voor de avond waren drie sprekers uitgenodigd die elk vanuit hun eigen invalshoek te maken hebben met vluchtelingen. Het woord was achtereenvolgens aan Mahboubeh Kafi van Agentschap Integratie en Inburgering te Oost-Vlaanderen, Ernst van Velzen van het Bijbelhuis in Antwerpen, en emeritus predikant Egbert Rooze.

Steun in de rug

Na een korte koffiepauze stond de avond open voor discussie. Uit de bijdragen blijkt dat er met betrekking tot dit thema veel vragen leven. Na afloop konden vrijwilligers zich aanmelden voor een speciale werkgroep. Deze heeft tot doel om kerken concrete richtlijnen mee te geven bij de begeleiding van vluchtelingen in de kerk. De richtlijnen moeten niet als bindend worden beschouwd, maar eerder als een inspirerende steun in de rug. Wordt vervolgd.

DE KIP EN HET EI -PROJECT

(Het volgend artikel is niet per ongeluk uit een agrarisch dagblad
in dit jaarverslag terechtgekomen)

“OUT OF THE BOX”

Denken om structuren aan te pakken
die kwetsbare groepen uitsluiten.

Dat is waar het PSC voor staat en in de stellingen die in het Lutherjaar onderschreven werden staat duidelijk dat wij ook, waar mogelijk, ons in het buitenland in structurele problematieken van uitsluiting willen engageren. Het verminderen van de noodzaak tot vluchten en de beperking van het aantal kinderen per gezin is het voorwerp van onderstaand strategisch project.

Met veruit de beste omzetting van granen tot vlees van 1,6, biedt de kip ons veruit het meest ecologische vriendelijke eiwit op aarde (1,6 kg kippenvoer leidt tot 1 kilogram kip). In ontwikkelingslanden stijgt de vraag naar kip met 10% per jaar.

Gedurende de laatste decennia zien we dat kippenteelt is uitgegroeid tot een miljarden dollar business, waar grote multinationals met megastallen die 100,000 vogels per stal kunnen hebben en kip tot een 2 kg slachtgewicht in minder dan 1 maand kweken, de ambachtelijke kleinschalige boerderijen hebben overgenomen.

Een van de belangrijkste redenen voor deze schaal aanpassing is de bioveiligheid. De zeer snelle, uitgebalanceerde, groei van kip in een zeer dichte omgeving (de EU norm is nu 38 Kos/m²) heeft het auto-immunsysteem van de kip aanzienlijk verzwakt, waardoor ze kwetsbaar is voor opportunistische ziekten.

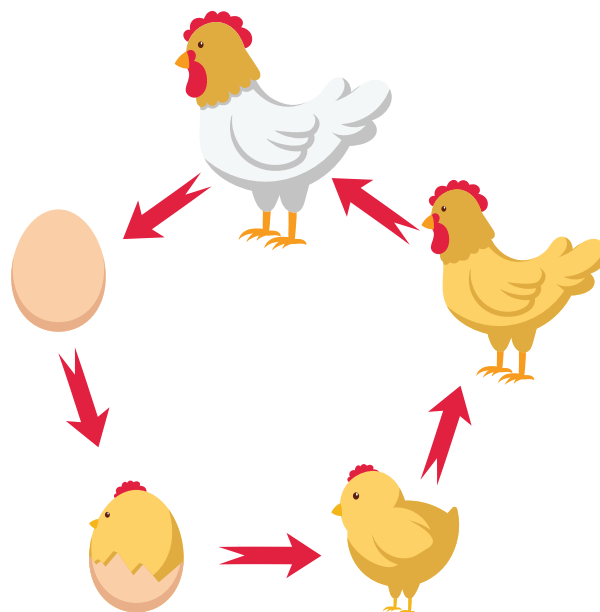
Vogelgriep, Gumboro, en een heleboel andere ziekten kunnen in een zeer korte periode van tijd een complete kudde doden.

Zeer strikte bioveiligheid in deze grote industriële installaties heeft als doel de kippenstallen zo steriel mogelijk te houden. Als er dan toch ziekten optreden worden die behandeld met antibiotica.

- **Een studie van Bloomberg gepubliceerd in 2017 geeft aan dat het geven van antibiotica aan kippen aanleiding zal geven tot moeilijker of niet geneesbare ziekten bij mensen waarvan geschat wordt dat dit \$100.000.000.000.000 aan de mensheid zal kosten. De wereldgezondheidsorganisatie heeft richtlijnen opgesteld om het gebruik van antibiotica te verminderen.**

Deze grootschalige productie heeft gevolgen voor kleine bedrijven die in ontwikkelingslanden opereren. Hun markten worden overstroomd met goedkope diepgevroren kip uit Brazilië of de VS en verkocht op hun markten tegen prijzen die ver onder hun productiekosten liggen. Dit heeft de lokale kleinschalige

kippenteelt praktisch uitgerooid.
Tests met een kruiden product dat het immuunsysteem aanzienlijk versterkt, hebben aangetoond dat vrijwel alle opportunistische ziekten kunnen worden vermeden door het gebruik van dit product. Bovendien, verhoogt dit product de voedsel conversie efficiëntie en vermindert ze de natuurlijke sterfte in de stallen. Vanwege het feit dat de behandelde kippen meer actief zijn, staan ze meer en weerstaan ze beter hoge temperaturen.

Meerdere praktische proeven werden uitgevoerd in Burkina Faso in traditionele stallen met maximaal 1000 kippen

Het volgende werd er vastgesteld :

Bij een normale productie zal een boer met een kippenstal van 1000 kippen een jaarlijkse opbrengst van 2800 € realiseren (met het risico van het verliezen van al zijn investeringen als er een opportunistische ziekte in zijn stal uitbreekt). Dit is nauwelijks voldoende om te overleven. Het gebruik van het kruidenproduct verhoogde de jaaropbrengst tot meer dan €8500 en elimineerde de opportunistische ziekten in de stallen.

Binnen het protestants sociaal centrum ontstond het idee om kwaliteitsvolle kippen in boerderijen met max 1000 op te fokken om aldus lokale boeren van een permanent inkomen te voorzien dat groot genoeg was om hun kinderen naar school te sturen.

We hebben echter ontdekt dat het praktisch onmogelijk was om goede kuikens te verkrijgen in deze ontwikkelingslanden. Veel van de lokale kuikens zijn zo gedegenererd als gevolg van inteelt dat het praktisch onmogelijk was om goede technische resultaten te verkrijgen.

Daarnaast ontdekten we dat, terwijl kuikens hier in Europa gemiddeld 0,30 € per stuk kosten, de prijs in ontwikkelingslanden stijgt tot 1,40 € wanneer ze naar daar moeten worden getransporteerd dmv vliegtuigen.

Aangezien dit geen duurzame praktijk is, hebben we besloten om een eigen ouderdieren bedrijfje op te zetten waar we onze eigen kuikens op een duurzame manier willen produceren.

Het idee is om deze kuikens te leveren in een coöperatieve structuur, die ook beginnende boeren kan helpen met het startkapitaal om een stal te bouwen, om de kuikens te kopen en om deze te voeden. Dit kost ongeveer €4500 per boerderij en de boer kan dit terugbetalen over max 3

<https://www.Bloomberg.com/news/features/2016-03-29/Antibiotic-Apocalypse-Fear-stoked-by-India-s-drugged-Chickens>

<http://www.Who.int/News-Room/fact-sheets/detail/Antibiotic-Resistance>

jaar. Gedurende deze periode wordt de boer voor 90% eigenaar van hun bedrijf. De coöperatieve structuur zal 10% houden om enige controle over de activiteiten te hebben. Deze coöperatieve structuur wordt mede beheerd door het PSC.

Deze coöperatieve structuur zal een koelcel hebben om de bevruchte eieren vers te houden voordat ze in broedmachines worden uitgedroogd.

We hebben al een associatie met een instituut dat de boeren zal opleiden en zijn in contact met lokale andere projecten zoals Le Cocq du Fasso om ons project uit te rollen.

In de beginfase zullen we 7 boerderijen die we elk 45 dagen met 1000 kuikens voorzien . Er zullen

2 prijzen worden gehanteerd : één voor een niet bij de coöperatie aangesloten boer : 1€ per kuiken en één voor een bij de coöperatie aangesloten boer : 0,75€ per kuiken . Deze aangesloten boeren kunnen deze kuikens alleen aan deze prijs komen en aangesloten blijven zolang ze al hun kinderen tot minimaal 18 jaar naar school sturen. Onderzoek heeft aangetoond dat het aantal geboortes per gezin daalt naar mate het onderwijsniveau stijgt.

Om dit semi commercieel project voor te financieren werd een budget van €35,000 beschikbaar gesteld door het PSC als een lening. Verwacht wordt dat dit project in 2 jaar volledig zelfbedruipend is.

Dit pilot project heeft als doel de problemen in dit model te identificeren en ervan te leren. Het moet ons informatie geven over wat en hoe snel deze opzet schaalbaar is in andere landen.

Het leveren van een fatsoenlijk duurzaam inkomen in ontwikkelingslanden is een belangrijke bron voor duurzame ontwikkeling.

Migratie heeft haar structurele oorzaken die zowel in de landen van oorsprong als de landen van herkomst moeten worden aangepakt. Er zijn geen kippen zonder eieren en zonder duurzame eieren zijn er geen duurzame kippen. Het is noch voor het PSC noch voor de kip een of/of verhaal.

**Daarom is het niet de kip of het ei,
maar de kip en het ei-project.**

Een rechtgeaarde protestant blijft zich vragen stellen over haar of zijn identiteit, inspiratie, drive en doen en laten.

Dat is lastig misschien. Oncomfortabel.

Maar het houdt je in beweging.

Uitleiding

En dat is wat het PSC wezenlijk is en wil zijn: een beweging. Nooit klaar. Nooit tevreden, nooit gesetteld, niet uit op behoud van wat was, maar altijd de kop in de wind, de kin omhoog en de borst vooruit, de blik verder dan het voor de hand liggende.

Het volgehouden visioen van een aarde leefbaar en thuis voor iedereen. In het bijzonder voor mensen die niet welkom en aanvaard zijn in deze maatschappij zoals die nu is. De aarde zoals God die in gedachten had en zoals Hij die nog altijd blijft dromen en verlangen.

Dus nog 's: wat is het PSC? *Een beweging.* U hebt het toch altijd wel begrepen uit de jaarverslagen, de bijeenkomsten, de vieringen, de ontmoetingen, de initiatieven van de voorbije jaren?

U voelt het hopelijk ook in dit jaarverslag.

©Fotografencollectief Brandpunt 23 Antwerpen

WAT IS HET PSC NU?

In dit jaar zijn we ook begonnen aan het uitdenken van een compleet nieuwe website. Die is op moment van schrijven bijna klaar om online te komen. Die website uitdenken was een prikkelende oefening op zich. Wat is het PSC anno vandaag? Hoe vertel je en toon je dat aan breed publiek?

Ook de nieuwe stadspredikant moet die oefening vaak maken in gesprekken en presentaties bij het aanknopen en onderhouden van nieuwe en bestaande contacten.

Het PSC is een beweging. Een beweging is als de wind: je ziet 'm niet, maar wel wat die in beweging brèngt. Hier en daar zie je dat: in PSC Open Huis, in de Woonterp, in de projecten waarvoor u collecteert en waarbij u meeleeft. Veel gebeurt achter de schermen. Niet aan te wijzen, wel fundamenteel. In de presentie, daar waar onze ziel ligt.

Naast mensen, aan hun kant: mensen in armoede, mensen op de vlucht, mensen op zoek naar een plek, naar een medemens, naar ruimte om zichzelf te zijn en om op te staan. Mensen die ons telkens leren om een beweging te blijven: kop in de wind, kin omhoog en verder kijken dan wat er nu is.

Want dat kunnen we alleen maar samen.

Dank u wel dat u met ons mee trekt en naast ons wil staan.

© Copyright 2019, PSC Antwerpen vzw.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit dit jaarverslag mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van PSC Antwerpen vzw.

Protestants Sociaal Centrum vzw:

Lange Stuivenbergstraat 54, 2060 Antwerpen
tel 03 235 34 05

PSC Open Huis vzw:

coördinator Eric Joris
Schoolstraat 5, 2060 Antwerpen
tel 03 272 25 61 / openhuis@cawantwerpen.be
www.psc-openhuis.be

CAW Antwerpen:

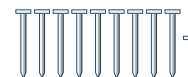
Lange Lozanastraat 200, 2018 Antwerpen
tel: 03 326 00 00

ACM - Advies Centrum:

Lange Stuivenbergstraat 54, 2060 Antwerpen
tel 03 235 34 05

Stadspredikant:

Petra Schipper
p.schipper@telenet.be

Voor fiscaal aftrekbare giften (min. 40€) via CAW Antwerpen - IBAN BE93 7775 9057 3967, BIC GKCCBEBB ten gunste van PSC ANTW
PSC Antwerpen - IBAN BE21 7785 9051 1403, BIC GKCCBEBB | PSC Open Huis - IBAN BE18 7785 9849 1065, BIC GKCCBEBB
Steunverleningrekening Vluchtelingenwerk - IBAN BE40 7785 9023 6163, BIC GKCCBEBB
Vrouwenwerking - IBAN BE56 7785 9449 6988, BIC GKCCBEBB

Met dank aan het Ministerie van Welzijn, Stad Antwerpen, Stichting Rotterdam, de Gasthuizusters Antwerpen, Europees Terugkeerfonds, Impulsfonds, Westmalle, Welzijnszorg, de kerkelijke achterban en individuele personen voor de extra steun.